

ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΘΑΡΗ

Όλοι γνωρίζουμε πόσο πολύτιμο ὄργανο εἶναι ἡ γλῶσσα, ἀλλά καί πόσο μεγάλο κακό μπορεῖ νά προσενήσει. Μιά λαϊκή παροιμία λέγει πῶς: «ἡ γλῶσσα κόκκαλα δέν ἔχει καί κόκκαλα τσακίζει». Μὴν ξεχνοῦμε πῶς ἡ γλῶσσα εἶναι τό ὄργανο τό ὁποῖο χρησιμοποιοῦμε πολύ περισσότερο ἀπό κάθε ὄργανο τοῦ σώματός μας.

Ἐξέρετε πόσα ἁμαρτήματα γίνονται ἀπό τή γλῶσσα; Ὁ ἀπ. Ἰάκωβος γράφει: «τήν δέ γλῶσσαν οὐδεῖς δύναται ἀνθρώπων δαμᾶσαι} ἀκατάσχετον κακόν, μεστή ἰοῦ θανατηφόρου} ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμε τόν Θεόν καί πατέρα, καί ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τούς ἀνθρώπους τούς καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ γεγονότας} ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καί κατάρα» (Ἰακβ. 3,8-12).

Αὐτήν τήν εἰκόνα μᾶς παρουσιάζει ὁ ἀπ. Ἰάκωβος γιά τή γλῶσσα. Ἀλλά καί ὁ ἀπ. Παῦλος γράφει γιά τή γλῶσσα: «Νυνί δέ ἀπόθεσθε καί ὑμεῖς τά πάντα, ὀργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν} μή ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους».

Πῶς εἶναι δυνατόν νά προσευχηθεῖς, πῶς εἶναι δυνατόν νά σέ ἀκούσει ὁ Θεός, ὅταν βλασφημᾶς τά θεῖα; Πῶς εἶναι δυνατόν ὁ Θεός νά φανεῖ ἐπιεικῆς μαζί σου, ὅταν καταλαλεῖς καί καταδικάζεις τούς ἄλλους μέ σκληρότητα καί ἀσπλαχνία;

Πῶς εἶναι δυνατόν ὁ Θεός νά δείξει τό ἔλεός Του σέ σένα, στά παιδιά σου, ὅταν ψεύδεις, ὅταν θυμώνεις, ὅταν ὀργίζεις, ὅταν αἰσχρολογεῖς καί σκανδαλίζεις τόν ἄνδρα σου, τήν γυναῖκα σου, τούς ἄλλους πού σέ ἀκοῦν;

Τό σκέφτηκες ποτέ ὅτι εἶναι ἀνάγκη νά καθαρίσεις τή γλῶσσα σου, διότι κάποια μέρα ἡ γλῶσσα σου θά σέ καταδικάσει; Ὁ Κύριος εἶπε: «ἐκ τῶν λόγων σου δικαιωθήση καί ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήση». Ὁ Θεός δέν μᾶς ἔδωσε τή γλῶσσα γιά νά τήν κάνουμε δοχεῖο ἀκαθαρσίας. Ἡ γλῶσσα εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ γιά νά τήν χρησιμοποιήσουμε γιά τή δόξα Του.

Ὁ Κύριος κατά τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς ἔστειλε τό Πνεῦμα τό ἅγιο ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν, μόνο καί μόνο γιά νά ἀγιάσει τήν γλῶσσα τῶν ἀποστόλων γιά νά τήν χρησιμοποιήσει γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Μήν ξεχνοῦμε πώς ἡ γλῶσσα δέν εἶναι δική μας, εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἀπ. Παῦλος λέγει: «δοξάσατε δὴ τόν Θεόν ἐν τῷ στόματι ὑμῶν καί ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινα ἐστί τοῦ Θεοῦ».

Εἶναι καιρός νά καθαρίσουμε τή γλῶσσα μας, νά ἀποβάλουμε κάθε ἀκαθαρσία πού ὑπάρχει μέσα μας. Ὁ προφήτης λέγει: «Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου καί θύραν περιοχῆς περὶ τῆ χειλῆ μου».

Ἐάν δέν ἀσφαλίσουμε τή γλῶσσα μας κινδυνεύουμε νά χάσουμε τήν ψυχή μας.

Π.Π.